

3. Библиотека—2,807 тома (до края на 1927 год.).

Отъ 1919 година насамъ Народниятъ Музей обнародва свой Годишникъ, въ който, наредъ съ официалнитъ данни за службата въ музея, се помѣстватъ и научни студии върху музейнитъ паметници. Музеятъ издава и „Материали за археологическа карта на България“, отъ които до сега сж излѣзли 6 книги. Освенъ това музеятъ обнародва до сега цѣла редица отдѣлни, отчасти твърде обширни монографии изъ областта на българската археология и на старо-

то българско изкуство, като спомогна по този начинъ въ твърде голѣма степенъ за развитието на българската археологическа наука.

Литература: Официалнитъ рапорти върху състоянието на Народния Музей, печатани въ „Архивъ въ М-вото на Народното просвѣщение“ II, 1910, кн. 1 и 4 и въ „Годишникитъ на Народния Музей“ за 1919—1925 г. — *А. Протичъ*, Народниятъ Музей въ София, въ „Водачъ за Народния музей“, София 1923, стр. 3—20. Общъ годишникъ на България, 1928, стр. 403—462.